

Ocena stanu zachowania typów siedlisk przyrodniczych w regionie biogeograficznym bałtyckim

Typ siedliska przyrodniczego		Ocena stanu zachowania				
Kod	Nazwa	Zasięg	Powierzchnia	Specyficzna struktura i funkcje	Perspektywy ochrony	Ocena ogólna
1110	Piaszczyste ławice podmorskie	FV	FV	FV	FV	FV
1160	Duże płytkie zatoki	FV	FV	U1	XX	U1
1170	Skaliste i kamieniste dno morskie (Rafy)	FV	XX	FV	FV	FV

Ocena stanu: FV (zielony) – Stan właściwy, U1 (pomarańczowy) – Stan niezadowalający, U2 (czerwony) – stan zły, XX (biały) – stan nieznan

W regionie biogeograficznym bałtyckim opracowano projekty raportów dla 3 siedlisk przyrodniczych z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Dwa z nich uzyskało ocenę ogólną FV (stan właściwy), a jedno U1 (stan niezadowalający). W dwóch przypadkach, na podstawie aktualnej wiedzy, nie udało się wyprowadzić właściwych ocen, określając ich stan jako XX (stan nieznan).

Podsumowując, można stwierdzić, że pomimo nadal dużych braków wiedzy o rozmieszczeniu i stanie siedlisk przyrodniczych, eksperci byli w stanie wypełnić raporty zgodnie z formatem Komisji Europejskiej. Większości wypadków wypełnienie raportu oraz ocena stanu siedlisk wymagały korzystania z bardzo różnych źródeł i licznych ekstrapolacji.

Z drugiej strony należy pamiętać, że wszelkie dane liczbowe, a także przedstawione mapy rozmieszczenia są oparte na szacunkowych danych. Można przyjąć, że wiele z tych danych ulegnie zmianie w najbliższym czasie ze względu na szybko poprawiający się stan wiedzy o siedliskach przyrodniczych (prowadzone aktualnie badania monitoringowe, inwentaryzacja siedlisk przyrodniczych prowadzona w Lasach Państwowych, opracowanie planów ochrony dla obszarów Natura 2000, uwzględnianie informacji o siedliskach przyrodniczych w opracowaniach planistycznych, prace naukowe itp.).